

Előfizetési árak:

Égész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
biztosítások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

Fenyegetések.

Pécs, 1899. május 30.

Mikor Széll Kálmán egy napra hazajött Bécsből, onnét azt az értesülést iparkodtak elhitetni a világgal, hogy ez a hazatérés világos tanubizonyossága a magyar miniszterelnök meghátrálási szándékának, melyet hogy megvalósíthasson, szüksége van a pártja vezető elemeivel való érintkezésre, azok véleményének kipuhatólására, vajjon ezek hajlandók lennének-e őt az engedékenység lejtőjére követni; sőt voltak olyan hangok is, a melyek már azt kürtölték, hogy ha Széll az újabb kompromisszum elfogadása tekintetében idehaza bármely oldalról nehézségekre találna, akkor újra összehívja a pártközi konferenciát, a mely az első paktumot létesítette s ott fog az újabb engedmények érdekében propagandát csinálni.

Ez a naiv fölfogás Széll Kálmán politikai egyénisége s államférfiúi karaktere felől azonban csakhamar szertefoszlott s terjesztői kénytelenek voltak belátni, hogy mily óriásit tévedtek, mikor Széll Kálmánt a Bánffy báró egyéniségére illő mérték szerint akarták megítélni. Mert Széll Kálmán érintkezett ugyan pártjával, de nem azért, hogy tőlük fölhatalmazást kérjen a meghátrálásra, hanem hogy őszintén tájékoztassa őket a helyzet felől s egyben bejelentse, hogy engedményekről, újabb kompromisszumról szó sem lehet s azért el van rá szánva, hogy a pártközi egyez-

ménynek még a tárgyalási időre vonatkozó megállapodásával is áll vagy bukik, de abból egy hajszályit nem enged.

Ez szöveget ütött a bécsi sógorok fejébe s az egész újabb összeütközés mozgató szellemének, Goluchovszky külügyminiszternek sugalmazott közlönye, a Fremdenblatt, elkezdett fenyegetőzni, most már nem Széll Kálmánhoz, ehhez a nyakas magyarhoz, hanem az egész magyar nemzethez intézvéen szavait, jól tudván, hogy a magyar nemzet kebelében vannak olyan elemek, a melyek megértik ezt a keringőre való fölhívást és készsággel föl fogják ajánlani segítő kezüket az osztrák törekvések diadalra segítéséhez, mert ezzel előidézhetik Széll Kálmán bukását s a saját veszendőbe ment hatalmi pozíciójuk visszaszerzését.

Ezeket buzdítja aknamunkájuk erélyesebb folytatására a Fremdenblatt, mikor fölhívja a magyarokat, hogy vegyék figyelembe az osztrák közvélemény megnyilatkozását, amely egyhangulag követeli Thun gróf proppozíciójának megvalósítását. Mert ennek a közvéleménynek olyan hatalmas a nyomása, hogy ha Thun leköszön, *semiféle más miniszterium, még hivatalnok-miniszterium sem akad Ausztriában, mely a Badeni-féle kiegyezést változtatlanul keresztülvinni s utólagosan a parlament előtt képviselni hajlandó volna.* Ezt vegyék tudomásul a magyarok s ne reménykedjenek abban, hogy Thun után egy más kormány elfogadhatja Széll Kálmán álláspontját.

Hát az ilyen fenyegetések valóban ékesen jellemzik az osztrákoknak felőlünk alkotott fölfogását. A magyar nemzet vegye figyelembe a hatalmas osztrák közvéleményt s mivel kormányzó államférfiai eddig mindig meghunyászkodtak előtte, hát juhászodjék meg most is s hagyja cserben azt az egyetlen államférfiát, aki nem az osztrákok kedvét keresi, hanem a magyar nemzet osztatlan közvéleményére vél támaszkodhatni, mikor minden további engedésre való fölszólítást határozottan visszautasít.

Hát a magyar nemzet közvéleménye semmi, hogy nekünk csak az osztrák közvélemény figyelembe vételét merészlik felhivatalosan ajánlani? Avagy annyira gyávának hiszik már odaát a magyar nemzetet, hogy fölteszik róla, miként el fogja nyomni a maga véleményét, el fogja túrni érdekeinek további föláldozását, csak azért, hogy kedvében jár hasson az osztrák közvéleménynek, amely már nem elégszik meg a gyapjuval, hanem már a bőrünket is követeli.

Vagy abban bizakodnak, hogy ami a közvélemény nyomása alatt odaát lehetetlen, az nálunk lehetséges lesz? Ha osztrák kormány nem akad, amely a mi álláspontunkat elfogadja, majd akad magyar kormány, amely szívesen rá lép az ő álláspontjukra. Ebben talán nem hibás a számításuk, de hogy egy ilyen kormány parlamentáris uton Magyarországon nem kormányozhatna, az is kétségtelen; mert nagy a magyar nemzet türelme, szinte lehetetlenségnek látszik kihozni sorából, de ha egyszer a húr

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Haynau pap-áldozatai.*)

Halottas ház volt az ország, melyben idegen szolgák tettek prédára mindent.

El lehetett belőle hurcolni mindent, hiszen gazdája: a nemzet, tetszhalott volt és nem mozdulhatott.

Idegen csöcselékhad árasztotta el az országot. A kik otthon a társadalom söpredékei voltak, azok ide jöttek urnak, feladónak és basának.

Az árulás, rágalmaszás, besugás volt a legzsirosabb kenyér, a német, cseh és horvát nyelv hivatalba segítette a jövevényeket, a honnan éhes héjjákként csaptak le a hazafiakra, kik fájdalommal elvonulva, mint a sebeikkel barlangjukba huzódó oroszok, várták, remélték, hogy leesik végre a hályog az igazság istenének szeméről és megfogja látni azt a nemzetirtást, a mi szinte példátlanul áll a népek történetében.

Pedig Palmerston lord, az angol külügyminiszter is közbeveti magát a magyarok érdekében. De hiába.

*) Mutatvány Farkas Emőd »A szabadság vértanú« regényes korrajz kötetéből.

— Csak semmi kimélet, — tanácsolja több ízben Zsófia hercegnő.

Esküszöm, — kiált fel Grüne gróf, — hogy a Lamberg meggyilkolásának évfordulóján a forradalom valamennyi kolomposa függni fog.

Haynau a legkitünőbb vérebnak látszott ez eskü végrehajtására.

Augusztus végén jó Pestre, a hol egy pár fekete sárga-lelkü ember nem annyira tiszteletből, mint rettegésből ünnepélyesen fogadja. A kiket erőszakkal az ünneplők közé hajtottak, azoknak el kellett nyomniok érzsüket, undorukat, de kénytelenek voltak engedelmeskedni, hogy életüket megmenthessék.

Első dolga, hogy gondoskodjék a saját kényelméről s azért tüstént kiadta az elfogadási parancsot Károlyi György gróf ellen.

Mihelyt megveti a lábát Pesten, hirdeményekkel árasztja el az országot, felhíván mindazokat, a kik akár mint tiszték, akár mint hivatalnokok részt vettek a lázadásban, hogy három hónap alatt a cs. katonai kerületi parancsnokságnál, vagy a területükön működő cs. haditörvényszéknél jelentkezzenek, mert ellenkező esetben a törvények értelmében ellenök indítandó nyilvános pör következményeit maguknak tulajdoníthatják.

Hadd működjenek a hadi törvényszékek, hadd teljenek a várkazamaták és egyéb

börtönök, hadd fojtogassa a nemzetet a kétségbeesés.

A lassu kínzás többet ér gyors kivégzésnél.

És telnek az aradi, munkácsi, lipótvári, gyulafehérvári börtönök, de legkivált az Újépület, a melyhez legközelebb van Haynau.

Itt kell megmutatni, hogy mire képes a szolgai alázatosság, a szív és lélek nélküli verboszu szolgálatában.

És telt az Újépület, tömve volt már, mikor Haynau ide jött.

Mikor augusztus végén bevonult örült lelkében egy felbőszült tigris vérszomjával, két kath. papot vittek éppen az Újépület felé erősen megvasalva. Haynau megállott s gyönyörködve nézegette a megkínzott lelkészek sápadt, szenvedő arcát, ujnyi vastag portól lepelt reverendáikat.

Az egyik már ősz volt, tul az élet delén, a másik alig 24 éves.

Emelt fővel haladtak, beesett szemeikből a nyugodt öntudat és tiszta lelkiismeret sugárzott.

Kis fekete csont keresztet tartottak kezükben s áhitattal imádkoztak.

Haynau sokáig nézte őket, szája szélén ördögi vigyorgás támadt, hóhérokonyájának bőre felhuzódott s önelégülten sziszegte környezetéhez:

túlfeszítésével fölingerelték, akkor reszkesen az, aki fölébresztette az alvó oroszánt.

De nincs is okunk megijedni Goluchovszky szöcsövének fenyegetéseitől, mert nekünk semmi közünk az osztrák közvéleményhez; még kevésbé ahhoz, hogy képesek-e olyan kormányt alakítani, amely elfogadja a mi ajánlatunkat a közösség fönttartására nézve. Nekünk szentesített törvény biztosítja a jogot a gazdasági különváláshoz, a mikor tehát ennek dacára ajánlatot teszünk Ausztriának a saját érdekében álló közösség fönttartására, akkor mi szabhatjuk meg a föltételt, amely alatt ebbe az áldozatba belemegyünk.

A magyar pártközi egyezmény alapján a magyar országgyűlés kijelenti, hogy ámbár törvény értelmében joga volna az osztrákokkal többé szóba sem állva, ezektől függetlenül berendezni gazdasági politikáját, létesíteni a külön vámterületet és jegybankot, de tekintettel mégis arra, hogy a közösség fönttartására Ausztriában állítólag meglevő közakarát alkotmányos érvényesülését az ottani züllött parlamenti viszonyok akadályozzák, hajlandók vagyunk a törvénytől eltekinteni bizonyos időre, mi alatt a zürzavar ott tán lecsöndesedik, s följánljuk a közösség fönttartását egyoldalu intézkedéssel az alatt a föltétel alatt, hogy a viszónosság részünkre Ausztriában biztosittatik akármilyen uton-módon.

Alkotmányosan ezt nem biztosíthatják, az kétségtelen; ha pedig olyan kormányt sem képesek alakítani, amely ezt a parlament nélkül biztosítsa: akkor az is bizonyos, hogy egyoldaluan mi az egész birodalomra nézve közösséget meg nem állapíthatunk; kénytelenek leszünk hát csupán a magunk területére nézve intézkedni s ez alatt mást érteni sem lehet, mint az önálló gazdasági berendezkedést.

Ha tehát valóságra válik a Fremdenblatt fenyegetése és csakugyan nem akad Ausztriában olyan kormány, amely a viszónosságot a közösség fönttartására elfogadja úgy, amint azt Magyarország följánlotta, abból nem az következik, hogy elfogadni

tartozunk Ausztria föltételeit, hanem az, hogy visszautasított ajánlatunkat félretéve, rálépünk az egyedül törvényes alapra s megszüntetjük a közösséget a veszekedő szomszédal.

H i r e k.

Pécs, 1899. május 30.

Perczel Mór Baranyában.

A nagy idők nagy alakja, Perczel Mór 48-as tábornok hátrahagyott irataiban megemlékszik arról is, mikor ifjúkorában, 1821 őszén Vörösmarty Mihálylyal, a ki nevelője volt a Perczel-fiuknak, Baranyában jártak. A tábornok így ír erről az utjáról:

1821 őszén házunk hivatalos volt a Somssichokhoz. Atyám kocsira ültetett minket is, ugymint Vörösmartyt, engem, Sándort és Miklóst s elvitt magával, először Sárdra Miklóshoz, onnan ennek társaságában Mikére Pongráchoz. Sárd, váltott lovakkal egy napi járóföld Börzsönyhöz. De mi nem értünk oda oly hamar, mert egy kis körutat tettünk, vagy inkább vargabetűt csináltunk előbb. Ugyanis fölkerestük Mohácsot, azután Siklóst, végre Szigetvárt. Mohácsról gyalog mentünk ki a mellette elterülő, amely gyászemlékü, ép oly nyájas tekintetű mezőségre. Fel s alá barangolánk, keresve, találgatva a két had táborhelyét; órákat töltünk el botorkálásban a Csele patak lassu, mocsáros folyását, néhol közel sem férhetve hozzá, kövessük s fölismerehessük — vagyis inkább sejtgetve találhassuk a helyet, hol Lajos király halálát lelé.

Vörösmartynak szokása volt, olvasmányaink és tanulmányainkról, különösen a magyar történelmeinkről gyakran beszélgetni velünk. Esméi, melyekkel azokat kísérel s világosítá, gyakran igen mélyen hatottak reánk s bevésődtek szívem-és emlékembe. Emlékszem, mint fejeztük ki kételyünket a történetirő azon állításai fölött, hogy Zápolya János lett volna e csapatvesztés oka. Mi az utolsó nemzeti király iránt nagy rokonszenvvel viseltünk s teljesen meg valánk győződve, hogy belarulás, idegen cselszövénnyel szövetkezve, okozta a csata elhamarkodását, mielőtt az erdélyi vajda döntő ereje megérkezhetnék. Atyám és Vörösmarty hosszan beszélgetének ezekről s a gyászos csapás egyéb okai és siralmas következményeiről.

Mohácsot elhagyva, Siklóra mentünk,

hova szintén a történeti emlékek vonzottak. Minden zugát megvizsgáltuk az egykori Garavár azon termének, melyben Zsigmond király egy pár hónapig az ország foglya volt. Vörösmarty mint rendesen, elmondá nekünk mindazt, mi érdekes és emlékezetes ez ősi kastély nevéhez csatlakozik. Ekkor már foglalkozott lelkében azon drámai tervekkel, melyek első része »Zsigmond király« cím alatt már a következő évben elkészült; a második rész »Kont« — utóbb »A bujdosók« cím alatt szintén kevés év múlva. Ő tehát egészen át volt hatva e kortól s azon eseményektől, melyek a siklósi kastélyt közelebb vagy távolabb láncolatban érintik. Lelkesedve beszélt itt Kontról, a nemzeti szabadságok s jogok védőjéről, tanulságosan a német és vallási ügyekkel foglalkozó s hazánkat elhanyagoló császárkirályról, Zsigmondról; festé a konstanci máglyák tüzet, a hussziták durva erélyét; a nemzet és ország akkori állapotait, végre a felzudulást a léha zsarnok ellen, mely a siklósi »tisztességes« fogsággal végződött. Atyám pedig nem feledé el emlegetni előttünk a siklósi asszonyok vitézségét, kik Mária Terézia korában, midőn az urbéri viszonyok rendezését tartalmazó pátenst kihirdtetetett, annak végrehajtása ellen fölzendültek s a császári vasas-németeket piszkafakkal, nyársakkal, söprükkel a városból kiűzték; aminek mi gyerekek nagyokat és jóizüeket neveltünk. Így beszélgetünk. Én pedig a lelkesülés ki nem oltható szomjával mohón hörpintém lelkületembe a nép és a szabadság iránti szeretetet, az idegen uralom és zsarnokság elleni gyűlöletet.

Siklósról Pécsen át Szigetvárra mentünk. Képzeltető, mi lángoló érzettel sietünk a vár megtekintésére. Körüljártuk a bástyázatot, megvizsgáltuk a kaszamatákat, a boltozatokon lógó erős vasgyűrűket. S mindig Sziget dicső védelmének részleteit ujtattuk föl emlékünken, amint azt nemcsak a történetből, hanem a költő Zrínyi műve után ismertük, mely Vörösmartynek kedvenc olvasmánya vala s melyből nekünk is sokszor olvasott és magyarázott.

Kerestük a mocsárságot, mely Szigetvárt környezé s falainál erősebb természeti erődde tette és a török táborhelyet; találgatók, hol lehet Szolimán sátora; merre tört ki s hol hala hős halált Zrínyi és háromszáz leventéje . . . Fialat képzelődésünkre rendkívül hata e táj, e vár, e dicső emlékek. Egész testemben reszkettem a tűz és lelkesedés miatt. Vörösmarty is egészen fölmagasztosulva beszélt Zrínyiről, vitézeiről s midőn nemsokára egyikét ír fiatalkori legszebb költeményeinek

Azzal megcsókolta a káplán homlokát s bár nagyon megviselte a gyalog tett út s a börtön szenvedése, szilárd léptekkel követte a kapitányt, a ki a 4-ik számú pavillonból pár folyosón át a volt fapiac felé néző udvarra vezetted.

A nagy, komor épületre verőfényesen tűzött le a nyárvégi nap, föntől tiszta égbolt mosolygott alá, épp oly tiszta, mint az ősz plébános lelkiismerete.

A század katona a vezényszóra vállra vette lábhoz eresztett fegyverét s az elítéltet a messzire bűzlő szemétdombhoz vezették.

A porkoláb elfojtott hangon, csaknem susogva mondta neki;

— Lépjen fel e dombra plébános ur.

Streith kiegyenesedett, szelid szemén a harag villama cikázott át.

Összecapta kezét s fölháborodva kiáltá:

— Hát az Ur szolgáját szemétdombra viszik meghalni?

— Így van rendelve, plébános ur, — szólt megindultan a porkoláb.

— Igaz, a zsarnoksághoz legjobban illik a szemétdomb, — szólt megadással s fellépett a piszkos trágyára.

Az ítélet felolvasása után intett a porkoláb neki, hogy térdepeljen le.

Mielőtt térdre ereszkedett volna, a vértanu szentek nyugalmával így szólt:

— No, ezek a papok lógni fognak.

Kellett ennél több figyelmeztetés a rab-szolga alázatossággal görnyedező haditörvény-széknek?

Ha a kegyelmes ur úgy kívánja, halálra velük!

És mi volt a bűnök? A hazaszeretet!

A püspökük elküldte nekik az április 14-iki nyilatkozatot s ők a templomban felolvasták s a népnek megmagyarázták.

Aztán azt mondták, hogy most már nincs más hátra, vagy megnyerni, vagy elveszteni mindent.

Fogjon tehát fegyvert a nép s harcoljon életre-halálra hazájáért.

Streith Miklós plébános maga oktatta a népet a fegyverhasználatra, káplánja König Mór pedig »lázító« beszédben izgatta a népet az osztrák ellen.

Istenem, mily szépen hangzik ez, mintha csak a megdicsőült hősök éneke zengene felénk az ég kárpitjáról.

De a mi előttünk szentté tette őket, ugyanaz gonosztevővé sülyesztette a zsarnokság szemében.

Ha meg nem ássák a szabadságnak a világosi sirt, Streithből lett volna püspök, így lett belőle vértanu.

Ugy piros talárt kapott volna selyemből, így kapott a saját vérből.

Az elveszett volna, de ez örökre megmarad a nemzet vértanuinak könyvében.

Szeptember 4-én Streithot és káplánját halálra ítélték.

Haynau, úgy látszik, az nap már jóllakott kötéllel, mert megváltoztatta az ítéletet: Streithot nem kötél, hanem golyó általi halálra, König Mór pedig, tekintettel fiatal korára, 15 évi vasban töltendő várfogságra ítélté.

König Mór, a ki később székesfehérvári kanonok lett, cellája ablakából látta azt a vérfagyasztó jelenetet, a mikor plébánosát kivégezték.

Szeptember 5-én délelőtt 11 órakor lépett be hozzá a kivégzéshez vezényelt kapitány és remegő hangon mondta:

— Plébános ur, itt az idő.

Streith Miklós megcsókolta a két égő gyertya közt levő feszületet s mélyen felsóhajtva mondá:

— Készen vagyok az utolsó utra.

König zokogva csókolta meg kezét.

— Isten áldjon meg fiam! — szólt az

ősz plébános — s ha valaha visszakerülsz a plébániámra, mond meg az én jó népemnek, hogy egy cseppet sem voltam szomorú, mert a hazáért meghalni papnak is dicsőség. Ha majd szebb idők jönnek, keressék fel siromat s ültessenek virágokat reá, a miket annyira szerettem mindig életemben.

(Szigetvár-cimű ódát) — maga mondá, hogy az azt sugalló érzelmeket egyenesen a hely színeről hozta magával.

Napirend 1899. május 31-én.

Na ptár: szerda, május 31. — Róm. kath.: Angelika. — Prot.: Petronella. — Görög-kel.: (május 19.) Patrik. — Zsidó: Sivan 22. — Nap két 4 óra 11 perckor; nyugszik 7 óra 45 perckor. — Hold két éjféltán 18 perckor; nyugszik 11 óra 30 perckor dél előtt. Hold utolsó negyede 11 óra 55 perckor este.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hűvös, száraz idő, később derülés és hőemelkedés várható.

— **(Urnapja.)** Holnapután (csütörtökön) ünnepli a katolikus egyház a legszebb ünnepek egyikét, az Urnapját. Az Urnapja már nyári ünnep; ilyenkor már forrón szokott sütni a nap és a levegő meleg párákkal van tele. Az idén ugyan a melegebből vajmi kevés fog jutni Urnapjára, de azért remélhetőleg derült időnk lesz, mert az egyhetes eső végre is elállt már ma s egy-két szép nap-sugaras nap kell s a legszebb időnk lesz az Urnapjának ünnepére.

— **(Adomány a népkönyháának.)** A kath. kör május 14-én rendezett hangversenye tiszta jövedelmének felét, azaz 80 frtot a rendezőség a jótékony nőegylet vezetése alatt álló népkönyha részére az elnökségnek átadta. A nagylelkű adományért a nőegylet elnöksége hálás köszönetet mond.

— **(Eljegyzések.)** Dóci Mór, budapesti nagykereskedő, eljegyezte Agulár Dávid cipőgyáros leányát, Katicát. Agulár Dávid másik leányát, Terézt, most vette nőül Pajor Leo, pécsi állatorvos. Kohn Simon, dunaföldvári kereskedő, eljegyezte Vértési Olgát, Vértési Mór dunaföldvári kereskedő leányát.

— **(Püspöki körut.)** Gyurács Ferenc, a dunántúli ág. ev. egyházkerület püspöke, most teszi első hivatalos körutját Somogy- és Zalamegyékben. Mindenütt nagy lelkesedéssel fogadták. Szombaton Iharos-Berényben volt, tegnap reggel pedig Csurgóra érkezett. Ma Gyékényest, holnap Pátrót, holnapután pedig Surdot és Liszót látogatja meg. Junius 1-én Légradra, onnan Szepetnekre s 2-án este Nagykanizsára érkezik, ahol tiszteletére bankettet is

— Vadászok, nevem Streith Miklós. Én ártatlanul halok meg. Emléket hagytam számotokra a porkolábnál. Jól célozzatok!

Németül beszélt s így nagyon jól megértették a katonák s mikor lövésre emelték a fegyvert, a kezük reszketett, a szemük vízben uszott.

A három lövés eldördült, Streith melléből kibugygyant a vér, előre bukott, de élt s keze-lába vonaglott.

A kapitány dühösen kergette vissza a három könyező vadászt, újabb hármat parancsolt elő, a kik a vergődőhöz rohanva, fegyvereik csövét az áldozat fejének szegezve süttették el.

A vértanu koponyája szétlocscsant.

Teste délutánig ott maradt a szemétdombon s az arra néző cellák foglyai zokogva imádkoztak érte.

Délután gyalulatlan deszkaládába tették s a Rókus-kórház halottaskocsiján kivitték a ferencvárosi temetőbe.

Ez azonban nem az első kivégzés volt az Ujépeletben.

Mindjárt a fegyverletételt követő nap tizennégy halálos ítéletet hajtottak végre azokon, a kiket az alatt az ürügy alatt fogtak be, hogy részt vettek Lamberg gróf altábornagy meggyilkolásában.

Hányat végeztek ki még ezenkívül ártatlanul.

rendeznek. Junius 4-én Sand és Pat községeket látogatja meg.

— **(Névváltoztatások statisztikája.)** A belügyminiszter valamennyi törvényhatóságnak megküldötte az 1898. év II. felében engedélyezett névváltoztatásokról szóló kimutatást. A kimutatás szerint a belügyminiszter az említett időszakban összesen 3.961 folyamodónak engedte meg a névváltoztatását, mely eredmény az 1897. év ugyanazon időszakában engedélyezett névváltoztatással szemben 2.886 esettel, az 1898. év I. felében engedélyezett névváltoztatásával szemben pedig 1.200 esettel kedvezőbb. Összeadva a két félév eredményét, az 1898. évben összesen 6.722 folyamodónak engedtetett meg a névváltoztatás. A 6.722 folyamodó közt — életkort és foglalkozást tekintve — volt: vasuti alkalmazott 3.382, kiskoru 1216, posta- és távirdai alkalmazott 305, állami alkalmazott 199, tanár és tanító 139, vármegyei, városi és községi alkalmazott 103, csendőr 101, önálló kereskedő 99, orvos 58, magánhivatalnok 56, iparos segéd 50, tanuló 48, kereskedősegéd 49, mérnök 35, önálló iparos 33, katona 32. — Valásra nézve a róm. kath. voltak többségben. A 6.722 folyamodó közt ugyanis volt: róm. kath. 3.297, izraelita 2.379, ág. hitv. ev. 406, gör. kath. 303, ev. ref. 198, gör. kel. 107.

— **(Kutba esett.)** Luj József maissi lakosnak Antal nevű 4 éves fia, több hasonkoru pajtásával pünkösdi vasárnapján délután egy lakatlan ház udvarán játszott és a nyitott kút kávjára kapaszkodva köveket dobott a vízbe. Egyszerre elvesztette az egyensúlyt és beleesett a kutba. Szülei már csak a gyermek holttestét huzzák ki a kutból.

— **(Elhunyt tanító.)** Zindl József sztárai tanító, 42 éves korában a napokban Sellyén meghalt. Az elhunyt tanító ezelőtt dárdaí, majd virágosi tanító volt s a magyarosítás terén nem csekély érdemeket szerzett. Dacára annak, hogy anyanyelve nem volt magyar, annyira vitte, hogy több ízben fölöttes hatóságaitól erkölcsi és anyagi elismerésben részesült, a magyarosítás terén kifejtett buzgalmas működéséért. Zindl József temetése ma délután 4 órakor ment végbe Sellyén, a község nagy részvéte mellett.

— **(Jupiter Pluvius.)** Ő az a dicső, a ki már öt nap óta hadat üzent a mi városunknak. Épen ma öt napja, hogy megnyitának fölöttünk az ég csatornáit s hogy hangos locsogással szakad a nyakunkba a szürke felhős égről a víz, csupán annyi kellemetlen változással, hogy hol finom cérna eső, hol pedig zuhogó zápor alakjában szakadt a nyakunkba. Midőn e sorok íródnak, olyan atkozottul komoran tekint reánk a szürke ég, mintha azt mondaná: »zugolódtok? pedig most jön ám az igazi!« S nem lehetetlen, hogy mintegy megerősítéssel ez égi fenyegetésnek, zuhogó zápor keletkezik s a feltámadt szélben csak úgy fordulnak ki a nyitott esernyők, melyeknek legangolosabb szerkezete sem képes bennünket Jupiter Pluvius haragos kedvének megnyilatkozásától megvédeni.

— **(Erzsébet-liget.)** Boldogult emlékü Erzsébet királynénk emléket a tolnamegyei Szántó község derek előjárósága úgy örökölte meg, hogy a község legszebb helyén Erzsébet-ligetet létesített, mely pompás üdülő helye lesz a község lakosainak.

— **(Orvvadászok.)** A belyei uradalomhoz tartozó buziglicai erdő öre az általa jól ismert Kollár Vinkó dályoki lakost és három ismeretlen társát a nevezett erdőben

orvvadászaton érte. Az ismeretlen orvvadászok egyike rálőtt az erdőörre. A lövés szerencsére nem talált ugyan, de az orvvadászok a lövés által mégis annyit értek el, hogy elmenekülhettek. Az erdőör az esetet feljelentette; minek folytán a főherceglaki csendőrség az ismert Kollár Vinkót a mohácsi kir. járásbíróshoz kísérte, mely azonban mellőzte a letartóztatást.

— **(Baleset.)** A már napok óta tartó esőzésnek meg van már a maga saját különáldozata. Az történt — ugyanis — tegnap reggel, hogy Kovács Jánosné Kis-Rókus-utcai lakosnő, amint befelé igyekezett a városba, a zuhogó esőtől megdagadt egyik vízfolyáson akart átlépni, miközben megcsuszott s oly szerencsétlenül esett a kövezetre, hogy bal lábát bokájában kifocamította. A szerencsétlenül járt asszonyt lakására szállították, ahol most ápolják.

— **(Állatkinzó.)** Valóságos botrányt okozott tegnap este a Szcitovszky-téren egy berugott kocsis, aki szekerevel — mely homokkal volt megrakva — felfelé igyekezett a sétatér felé. Az esőtől sikos uton az egyik ló megcsuszott és elesett. A lelketlen ember, kinek az lett volna az észszerű kötelessége, hogy lovát megszabadítva a kantártól, felállítsa, éktelen káromkodás közben ostornyéllal neki esett a lovának s addig ütlegelte, míg a járók egyik felháborodva az állatkinzáson, kicsavarta a részeg kocsis kezéből az ostort. Szerencséje azonban, hogy épen ekkor érkezett oda egy rendőr is, mert a kocsis fenyegető magatartásából ítélve, az állatbarát póru járhatott volna. A kocsist — kit Hollács Gyulának hívnak — beszállították a torony alá.

— **(Az utolsó májusi ájtatosság.)** Holnap (szerdán) tartanak templomainkban az utolsó májusi ájtatosságok. A »Miaszszonyunkról« nevezett apácák templomában délután 4 órakor, a belvárosi templomban pedig délután 6 órakor lesznek a májusi ájtatosságok. S ezzel végetér a szép május hónap, Mária hónapja s végetérnek a májusi ájtatosságok is.

— **(A város fái.)** A Dunagőzhajós Társaság a várostól évenként nagyobb mennyiségű szállfákat vásárol. Az idén is megtörténik ez s a Társaságnak átadandó szállfák árának és átadási feltételeinek megállapítása végett holnapután (csütörtökön) délelőtt 10 órakor ülés lesz a gazdasági tanácssteremben, hol a feltételeket meg fogják állapítani.

— **(Cseresznye.)** Néhány nap óta a kacagó babák vágyakozó pillantásokat vetnek a gyümölcsárusok felé. Van ezeknél sok mindentéle édesség, de az apróságoknak a szeme csakis azokon a piros bogyókon jár, melynek cseresznye a neve. A gyermekinynek ugyanis a legkedvesebb gyümölcse a cseresznye. Játékot, uzsonnát és a többi gyümölcs hirnökét üdvözlök a tavasz legelső gyümölcsében. Hogyne ujjongnának hát, mikor a legelső cseresznye nevet velük szembe! De még nincsen se ize, se husa, se zamata, ennek a keservesen érett, szegény »primeur«-nek. Olyan, mintha réti sóskát rágnál. De mikor ujjongás! Még csak kóstolónak vesz egy csipetnyit a mama, de már az ikercseresznyéket függő gyanánt fel lehet akasztani az apró, husos fülekre.

— **(Muzsikások és komédiások.)** Mint tudósítónk írja, a vármegye egyik nagyközségét meglátogatta egy komédiás társulat, melynek előadásai igazán mulattatók voltak. A trupp ugyanis nagyon kevés tagból állott,

a kik értettek ugyan a nagy dobhoz, a trombitához és hasonló hangszerekhez, hanem azért az előadások mégis nehezen történhettek meg. A tagok ugyanis el voltak foglalva a nagy szőnyegen, a hol a fejtetőn állást, a bukfenchezést és más gimnasztikai mutatványokat adtak elő. Ha valamelyik szünetelt, azt kiküldték zenekarnak. Ha a nagydobos nem volt elfoglalva, akkor dobzenében részesült a t. c. publikum, ha pedig a trombitás végezte el bukfenchezést, akkor az képviselte a zenekart. — Eredj már és fujj egyet! — A trombitás azután fujta is irgalmatlanul. Azután belátták, hogy így nem igen megyen az előadás, az össziáték nem tökéletes, miért is megkönyörült rajtuk a bírő fia, ki tud valamit a trombitához. Olyan is került, ki szívesen verte a nagydobot. Így aztán már rendben lettek volna, de a közönség nem vágyott erre a műélvezetre és a trupp otthagya a nagyközséget.

— **(Kórházi kitiltások.)** Ismét kitiltottak két nőt a magyarországi kórházakból, kik abból éltek, hogy városról-városra járva a különböző kórházakban magukat fölvetették és ingyen élelmeztek. Az országos egészségügyi hatóság újabban leirt a városhoz, hogy Schumann Péterné 23 éves és Cselkó Jánosné 56 éves szülésznő, a magyarországi közkórházakból örök időre kitiltattak.

— **(Öngyilkos gyolcsostót.)** Odringer Celesztin, bonyhádi gyolcsostót, életuntáságból a napokban felakasztotta magát s mire tettét észrevették, már meghalt.

— **(Névmagyarosítások.)** Löwi Adolf és Zsigmond beremendi illetőségű budapesti lakosok vezetéknevüknek »Lukács«-ra és Fischer Gyula német-bolyi illetőségű budapesti lakos vezetéknevének »Halász«-ra kért átváltoztatása, belügyminiszteri rendelettel megengedett.

— **(Veszedelemes tréfa.)** Kovács Juli, alsókotyolai leányt, nevelőanyja Babos Imréné valami üzenettel elküldötte Paksra Bodri Jánoshoz. Ez utóbbi nem volt otthon, hanem helyette szolgálégyne, Hosnyánszky János fogadta a leányt. Beszélgetés közben Hosnyánszky levett a falról egy töltött fegyvert és elkezdett vele tréfálkozni. Véletlenül a fegyver elsült és a leány jobb karját összezúzta, akit most a kórházban ápolnak. Hosnyánszky azóta eltűnt és most keresik mindenfelé.

— **(Megvert hegyőr.)** A kiskozári szőlők között történt a napokban, hogy Mészáros Imre hegyőr a »Vámos«-féle szőlőben egy embert látott járkalni, mi neki feltűnt s így az ember szándékát megtudandó, bement ő is a szőlőbe, ahol az idegent kérdőre vonta. Az azonban nem tudott felvilágosítást adni, mire a hegyőr megfogta. A következő pillanatban azonban kénytelen volt azt elereszteni, mert az idegen egy szőlőkaróval úgy a kezére ütött Mészárosnak, hogy a keze menten feldagadt s aztán futásnak eredt. A semmi esetre sem jószándéku embert most keresik.

— **(Talált töltény.)** Töttös község határában a napokban mezei munkások egy régi »Werndl«-féle fegyvertöltényt találtak. Hogy miként került a töltény a rétre, azt a vizsgálat fogja kideríteni, valószínű azonban, hogy valamelyik éjjeli, vagy mezőőr vesztette el, mert ezek vannak többnyire »Werndl«-féle fegyverekkel ellátva.

— **(Sok a pénzem!)** Ritka ember az a mai szükölködő világban, aki azt merné állítani, hogy sok a pénze s ne panaszkodnék

a megélhetés nehézségeire. A napokban azonban akadt egy ilyen ember, aki utca hosszat kiabálta, hogy neki sok pénze van. Mágocson történt, hogy Szerencs Imre odaváló gazdálkodó János nevű fia kavicsokat szórva, sietett végig a nagy utcán s mikor megkérdezték, hogy mit csinál, dicsekedve mondta:

— Sok a pénzem. Azt szórom!

Persze mindjárt látták, hogy a szegény legénynek a koponyájában van a hiba s valahogy haza édesgették a szülei lakására, ahol most őrzik.

— **(Az eltévedt golyó.)** Már több ízben volt alkalmunk olyan furcsa kedvtelésű emberekről írni, akik kiállanak a házuk udvarára s ott célba lövöldöznek. Így történt ez a napokban is Hirden, ahol egy odaváló gazdálkodó célba lövöldözött az udvaron. Egy darabig csak minden baj nélkül ment a dolog, mignem az egyik golyó eltévedt s átkerült a szomszédba, ahol egy az udvaron szaladgáló sertés oldalába furódott, úgy, hogy a sertés menten felfordult. A vigyázatlan gazda drágán fogja megfizetni a kedvtelését, mert a szomszéd a sertés hatvan forintnyi árért bepörölte.

— **(A sirok tolvajai.)** Ugy látszik, akár állandósíthatnánk is ezt az ujságcimet, mert alig mulik el nap, hogy ne történnek egy-egy viráglopás a temetőben. Pedig ezek a lelketlen tettesek, kik a sirokat meglopják, megérdemlik, hogy pellengérré állítsanak, annal is inkább, mivel holmi viráglopásért édeskeves büntetéssel sujtja őket a törvény. Ma reggel Nagy Katalin és Szentgyörgyvári Erzsébet napszámosasszonyokat fogta rajta a temetőcsősz, a mint a budaikülvárosi temetőben a sirokról virágot loptak. Bekísérte őket a városházára, hol lecsukták őket, neveiket pedig beirták abba a fekete könyvbe, melyet május elseje óta vezetnek a rendőrbiztosi hivatalban s már is tizenkilenc sirtolvaj neve van belejegyezve. Ő velük épen huszonegyen vannak most már.

— **(Verekedés az esőben.)** Tegnap este kilenc óra tájban a szigeti országuton két munkásember szép kis parázsverekedést rögtönzött. Valami felett szóvitába keveredtek s ebből támadt köztük a tetteges összekülönbözés, melynek a vége véres verekezés volt. A dulakodás közben az egyik aztán megcsuszott a sáros járda szélén s eslevén, belevágta a homlokát egy hársarokba úgy, hogy eszméletét vesztette. Mire pedig a hideg esőcseppek magához térítették, ellenfele megugrott s így ő maradt vesztesen a csatatéren.

— **(Vajtermelő központok.)** A baranya- és tolnamegyei községi tejszövetkezetek küldöttéi értekezletre gyűltek össze Szegzárdon. Az értekezletet Sierbán János orsz. tejjgazdasági felügyelő nyitotta meg és beszédében kifejtette, hogy a vaj minőségének, vagyis kivitelképességének biztosítására a vajtermelő központok felállítása immár elhalasztathatatlanná vált. Többek hozzászólása után az értekezlet elhatározta a vajtermelő központok felállítását és kimondta, hogy az első központot Dombóváron fogja létesíteni.

— **(Kerékpárosok vasuti kocsija.)** Elzász-Lotharingia több vonalain ez év április elseje óta olyan III. osztályu kocsik járnak, melyekben kerékpárosok részere be-

rendezett szakaszok vannak. Minden szakasz négy kerékpárost fogadhat magába az illetők gépeivel együtt; ez utóbbiak felfüggesztetnek, a kerékpárosok részére pedig mozgatható pad áll rendelkezésre. A gépnek a kocsiba helyezése és felfüggesztése, valamint a kocsiból való kivétele 45 másodperc alatt eszközölhető. Az ezen kocsiszakaszokat használó utasok egy pótjegyet tartoznak váltani, melynek ára 20 fillér, viszont ennek fejében gépeik szállításáért semmit se kell fizetniök.

— **(Kivándorló milliomosok.)** Mrs Bradley-Martin, a legelőkelőbb newyorki asszonyok egyike, a newyorki Worldban nyilatkozatot tesz közzé, hogy elköltözik Amerikából, mert 15 millió forintot érő vagyonát évi 300,000 frittal adóztatták meg. Az Astor-család egy ága szintén a magas adók elől menekült Angliába s a Goult-család is bucsut készül mondani Amerikának, amely ha ez a kivándorlás így tart tovább is, nem sokáig lesz a milliárdosok hazája.

— **(Megoperált oroszánok.)** A maga nemében páratlan műtétet vitt véghez Perugiában, Olaszországban, Pisetti tanár. Két oroszán szembályog folytán csaknem megvakult már és Pisetti vállalkozott rá, hogy a bestiákat megoperálja. A két oroszánt kloroformmal elaltatták és a műtét megkezdődött. Egy darabig minden simán ment, aztán az egyik oroszán fölébredt kábultságából és dühösen csapkodott maga körül. Mindenki elmenekült, csak a professzor nem, aki újra elaltatta az oroszánt és a műtétet a legsikeresebben végrehajtotta. A két oroszán most hir szerint egy darabig fekete szemüveggel fog jární, míg szemük a fényt megszokja. Pápaszemes kigyót eddig is ismert a zoologia, de a pápaszemes oroszán, ez egészen új species, mely eddig csak Perugiában található.

— **(„Fogjátok meg, mert megölt“)** — ezt kiabálta Majosy György faddi uradalmi gépész, a kit Nagy András, Bartal Béla cs. és kir. kamarás udvarán, egy késsel leszurt. Előbb perlekedtek, a minek azután szurkálás lett a vége. A csendőrség a tett színhelyéről elmenekült Nagy Andrást elfogta és a bíróságnak adta át.

— **(Megtámadta a csendőröket.)** A paksi csendőrök a napokban az uszódi Dunában 12 kifeszített varsát találtak s midőn azokat fel akarták két emberrel szedetni, hirtelen egy csónakon oda sietett Tamás Sándor uszódi lakos, a ki a csendőröket ki akarta a csónakból fordítani és leütéssel fenyegette őket. A felbőszült embert csak szuronyszegezéssel lehetett lefegyverezni, a kit azután megbilincselve a bíróság elé kísérték.

— **(Jegyzői állás.)** A Pécssett öngyilkossá lett Schaadt Gyula majosi jegyző állására Percel Béla főszolgabíró már kiírta a pályázatot. Javadalmazás 950 frt készpénz, természetbeli lakás, irásdíjak szedése, az adóhátralékok behajtásánál befolyó díjak és egy hold 1389 □-öl szántó föld használata.

— **(Letartóztatott csavargó.)** A csendőrség e hó 28-án letartóztatta Schal Móric galíciai illetőségű csavargót, mert tetten érte, midőn engedély nélkül könyöradományokat gyűjtött Mohácson és környékén. A letartóztatott csavargót átadták a bíróságnak.

— **(A szerelem.)** Dalt zenghetnek a költők arról a mélységes szerelemről, a mely a szép Milana szívében lakott. Zsikits Nova, Milana nevű leányát elszöktette az ő válasz-

tottja, de ez a szülőknek nem tetszett s fölkeresték a bűgő galambokat fészkükből és elválasztották a szerelmeseket egymástól. Ámde a leányszív érzékeny. Milana inkább a rideg halált kívánta, mint a válást, miért is egy őrizetlen pillanatban a nála volt szerécsikával megmérgezte magát. Mire észrevették, nagy kinokat állt ki s bár az orvos ellenmérget adott, életbenmaradásához alig van remény. A szerelmes leány a mérget állítólag egy cigányasszonytól kapta.

— **(A rendőrség gyásza.)** Ma délután négy órakor temették a városi rendőrség legöregebb tagját, a 75-ik életévében tegnap éjjel elhalt *Klutschka* György, másodosztályú rendőrt. Temetésén *Rangha* József őrmester vezetése alatt tizenkét rendőr vett részt, hogy leróják kegyeletüket elhunyt barátjuk iránt, kinek koporsójára szép koszorút is helyeztek.

— **(Pécsi fiú Indiában.)** Érdekes levél érkezett a napokban Keletindiából ifj. *Podluzsányi* Attila pécsi fiutól, a ki a tavasszal utazott ki s most Mirzaporeban van, nagybátyjának, *Telléry* A. ottani gyáros és nagykereskedőnek szőnyeggyárában alkalmazva. Elmondja levelében az ifju *Podluzsányi*, hogy tengeri utazása 16 napig tartott, mely alatt három helyen kötöttek ki: Port-Saidban, Szuezen és Adenben. Indiai földre Bombayban lépett, hol 8 napot töltött, dacára annak, hogy akkortájt a benszülöttek városrészében javában dühöngött a pestis s naponta 250–280 áldozatot szedett. Bombayból Agrába ment s megtekintette *Dsihan* sah és nejének mauzoleumát, melyen 20000 munkás 22 évig dolgozott. Innét Delhibe, a régi hindu fővárosba vitte az utja

a vállalkozó ifjut, hol 15 napot töltött s elragadtatással ír a pompás hindu műemlékekről. Április elején ért rendeltetése helyére, Mirzaporeba, mely a Gangesz folyó partján fekszik s 84.000 lakossal bír, a kik nagyobb részt hinduk. Érdekesen írja le az indiai szőnyeggyártást, melyet *Telléry* telepén látott. A hinduk kézimunkája az egész. A szőnyeg alapját képező spárga oly nagyságu területen ki van feszítve, a minő nagyra a szőnyeg készül s abba szövik a csudálatos arabeszkéket az élénk színű indiai fonalakkal. A hindu munkás ott ül a szövőszék mellett reggel 6-tól esti 6-ig s dolgozik fáradhatatlanul hallatlan csekély bérért. Különbösen az élleme is az ilyen munkásnak nevetségesen kevésbe kerül, mert ha már jól eszik, naponta nem költ élelmi cikkekre többet, mint a mennyi a mi pénzünkben 3 krt tesz ki. A hinduk között még mindig forgalomban van a kagylópénz (kauri-csiga), de már annyira alá szállott az értéke, hogy 18 kis kagylóért csak egy skatulya gyufát lehet kapni. *Podluzsányi* a mirzaporei polgármesternél is tisztelgett s leírja, hogy a hindu polgármester egy üres szobában fogadta, csak az egyik sarokba volt szőnyeg leterítve, melyen a házigazda pipázgatva ült. A vendégeknek indus édességekkel kedveskedtek, de ezeknek — a levél szerint — mindig fagygyu utóízét lehet érezni. Közben a polgármester bételt rágott, mitől olyan vörös lett a foga, szája. mintha vért szürsölt volna. Ezt látva, töldink mégis csak inkább megmaradt a fagygyus édességek mellett s nem is gondolt rá, hogy tapasztalatait a bétel-rágással is gyarapítsa.

— **(Ereklje tüzerkedés.)** Mint *San-Remoból* írják, most, évekkal *Frigyes* császár halála után, még mindig száz meg száz levél érkezik a *Ziriovilla* kertészéhez, melyek nagy összegeket ígérnek oly virágért, melynek illatjában

és szépségében a beteg császár gyönyörködött. A *Zirio-villában* szenvedett ugyanis *Frigyes* császár és ott is halt meg. Azóta folyton kapja a kertész a leveleket virágért. Kezdetben nem küldött, mert ha nyolcszor akkora volna a kert, akkor sem tehetett volna eleget a sok kérésnek. De végre *San-Remo* többi kertészével egyesült és együtt látják el a sok megrendelést, persze a virágnak tizedrésze sem kerül ki a *Zirio-villa* parkjából. De azért ez igen jövedelmező foglalkozásnak bizonyult, mert különösen az angolok sok virágot rendelnek meg, mert közöttük sok hive van a mártir-császárnak és mert — *mundus vult decipi*.

— **(Érdekes házasság.)** *Putnoky* Lajos asztalossegéd a napokban vezette oltárhoz egy jómódu muraközi gazdaember, *Gombos István* pirosposztag szép leányát, *Erzsit*. *Putnoky* néhány hó előtt jött fel a fővárosba s a »Budapest« apróhirdetési útján egy asztalosműhelyben keresett s talált alkalmazást; s mint szorgalmas munkás néhány hó alatt már egy kisebb összeget takarított meg magának. Unalmasnak találhatta egyedül az életet, mert egy napon csak ismét beállított a »Budapest« kiadóhivatalába, hogy nősülni akar. A hirdetés meghozta a kívánt eredményt s néhány nap múlva már boldogan távozott a kiadóhivatalból egy csomó levéllel. A jelentkezőkből választott magának menyasszonyt, mert tegnapelőtt újból megjelent a »Budapest« kiadóhivatalában, hanem most már fekete ruhában s kacskaringós beszédben hívta meg a tisztviselőket esküdjére. S ehhez hasonló eset nem egy történt. De nem is csoda. Hisz a »Budapest« általános feltűnést kelt apróhirdetéseivel, melyet naponta 250—800 ember vesz

Dalok.

I.

Peregnek az órák,
Fut, rohan az élet;
Tán maholnap én is
Már a sirhoz érek.

Nem a halál rémit,
Meghalok nyugodtan;
Csak az fáj: maig éltem,
Boldog soh'se voltam!

II.

Ezer madárnak ajka zendül,
Ezer virágszál ring a szélben;
Tündöklő fény tűz rám a menyűrűl
S én mindezt könyes szemmel nézem.

Uj élet pezsdül körülöttem,
Örömben uszik föld s a menyég:
Csak nékem nincsen életkedvem —
Csak én már egyszer holt lehetnék!

Szendrói József.

hogy a titkos szerelem összes részleteit fejtegesse és magyarázgassa, mi a legkellemesebb szórakozást nyújtotta, melyben két szerelmes valaha csak részesülhetett.

— Ugy találták — a mit képviselőinknek kellene kívánni — hogy a szöveget alapján mindenkor jól értették és helyesen magyarázták anélkül, hogy a kölcsönös alkudozások valódi értelmét csak egyszer is elhibázták volna.

Az örömtől duzzadó vőlegénynek épolj nehezére esett bájos menyasszonyától való megválása, mint aznapon, mikor *Szombathelynek* vette útját. De egy dolgot még el kellett intéznie, melynek személyes rendbehozatala elől sehogysem térhetett ki s végre elérkezettnek látta az időt, hogy elbucsuzzék.

E dolog a lánchidra utalta őt a béna jóakaróhoz, a kiről még nem teledkezett meg, dacára, hogy hosszú idő telt el addig, míg adott szavát beválhatta. Bármily éles fiziognómiai tekintetre méltatta is a kémlelő agg harcos a járóelőket a bőkezű naplopóval történt találkozására óta, *Feri* arcát csak nem ismerhette fel, bár az a máskori találkozást is kilátásba helyezte. Az ő alakja azért nem ment ki emlékezetéből. Mihelyt a csinos külsejű férfit már messziről megpillantotta, eléje sietett és barátságosan üdvözölte őt. *Feri* viszonzta az öreg köszöntését és így szólt hozzá:

— Öreg barátom, eljöhethet-e velem kissé valahova, egy kis dolgunk volna ott? Fáradtságod nem marad jutalmazatlanul.

— Miért ne? felelte az agg harcos. Habár falában járok is, azért tudok oly gyorsan menni, mint a mai gyalogpostások, hisz a faláb sohasem fárad el. De várjon

igénybe. Csak meg kell tekintenünk ezen lap apróhirdetési-rovatát s látunk ott annyi mindentféle hirdetést, hogy elszámolni is bajos. Vannak ott: komoly házassági ajánlatok, levelezések, olcsó bevásárlási források, mindenféle irodai, szolgálai, varrónőzeti, házmesteri, viceházmesteri, stb. állások. Az állástkeresők sűrűn keresik fel a »Budapest« apróhirdetéseit. A kinek bármely szakmából iparossegéde, munkásra, házmesterre, varrónőre, kertészre, stb., szóval bárminemű alkalmazottra van szüksége: a »Budapest« apró hirdetései útján csakhamar kaphat illet. Aztán a vétel- és az eladó rovat. Korcsmák, kávéházak, telkek, házak, butorok s más ezerféle ingóságok adása és vétele mind feltalálható a »Budapest« apróhirdetései közt. A »Budapest« köztudomásulag Magyarország legrégebb, legelterjedtebb és legolvasottabb képes politikai napilapja s főképp ennek tulajdonítható a »Budapest« apróhirdetési rovatának rohamos fejlődése. Naponta százazrek olvassák ezen rovatot s így hirdetései bizonyos eredménnyel járnak. Egy csekély kis összegért ezen rovat által a legbiztosabban érhetünk célt, csak meg kell próbálni. Apró hirdetések egyszeri közlése 10 szóig 15 kr., minden további szó 1½ kr., vásár- és ünnepnap 2 kr. Cimes hirdetésekénél külön 30 kr. bélyegilleték fizetendő. A »Budapest« kiadóhivatala Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. szám alatt van, hova az apróhirdetések ára bélyegeken is beküldhető.

Művészet, irodalom.

○ A »Gyurkovics lányok« Szigetvárott. Herczeg Ferencnek ez a kitűnő életképe napról-napra nagyobb tért hódít magának. Mint szigetvári levelezőnk írja, Szi-

getvárott a napokban zsufolt ház előtt adták a »Gyurkovics lányok«-at, holott eddig Füredi Márton színigazgató üres házak előtt játszott társulatával. A »Gyurkovics lányok« Szigetvárott a következő szereposztással került színre: Gyurkovicsné — Boér Róza, Katica — Rónai Erzs, Sári — Szabó Rózsika, Ella — Bognár Róza, Mici — Gáspár Anna, Horkay Feri — Kardos József, Sándorffy — Kacskovits Iván, Radványi Gida — Benkő József, Semsey — Miksay Kálmán, Kemény Tóni — Kapussy D., Radványi ezredes — Virágh Lajos, Jankó — Lázár Márton. A közönség annyira meg volt elégedve a színészek precíz és kifogástalan játékával, hogy jelenetről jelenetre fokozódó tapsviharral jutalmazta a szereplők működését.

○ A »Zenélő Magyarország« zongora-és hegedű-zeneműfolyóirat ép most megjelent X-dik füzeté tartalmazza a következő zenemű-ujdonságokat: I. Gaál Ferenc rendkívül népszerű szép két dalát »Elragadta galambomat a Balaton«. II. »Siófokra megy a hajó«. III. Rubinstein A. hirneves »Románc«-át. IV. Zsadányi Ármánd »Klárínétos nótáját« magánhegedűre. V. Decker K. »Emlékszel-e?« (Stii-tu?), román dalát magyar-német szöveggel. Ily rendkívül gazdag tartalommal jelenik meg a »Zenélő Magyarország« minden egyes füzeté, miért is minden zongorázó és hegedűsnek, ki a legjobb magyar dal-műdal, couplé-salon-tánc-zenét s hegedű-ujdonságokat birni óhajtja, különösen figyelmébe ajánlhatók e zenemű-folyóirat havonként kétszer megjelenő, 10—10 oldalt tartalmazó füzetéi. Egy negyed-évben 6 füzet 60 oldal tartalommal 1 frt előfizetésért kapható s előfizetések s egyéb hangjegyekre szóló megrendelések a »Zenélő

Magyarország« (Klökner Ede) zenemű-kiadóhivatalába, Budapest, VI., Csengery-útca 62/a. intézendők, honnan árjegyzékek és az egyes évnegyedek gazdag tartalmát mutató jegyzékek ingyen és bérmentve küldetnek.

○ Somogyi társulata most fejezte be előadásait Szombathelyen — hol mint többször irtuk is — a társulat szép erkölcsi és anyagi pártfogásnak örvendett. Szombathelyről Komáromba megy a társulat, hol Úrnapján kezdi meg előadásait.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetel

1899. május 30. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 64.2 (emelkedő.)

Hőmérsék = 10.5 °C

> maximuma: 12.0 °C

> minimuma: 10.0 °C

Párányomás: 7.2 mm.

Relatív nedvesség: 75.

Felhőzet: 7° Cin. Sr. N. W.

Szélirány s erő: N. W. 3.

Csapadék 24 órai: 15.3 mm. ●

Derült idő, hőemelkedés várható.

Dr. Czirer.

Törvénykezés.

§ A buzatolvajok. Ifj. Cseh Tóth András múlt évi december hó első napjaiban éjnek idején behatolt Galler Simon lothárdi lakos udvarába, ahol a félszert feltörve, abból hat zsák buzát ellopott. A megtöltött zsákokat aztán kiadogatta a vele együtt levő Bosnyák Pálnak, ki azokat kocsikra rakta. A káros panasa folytán megindult nyomozás azonban csakhamar kiderítette a tetteseket s a csendőrség még elég korán érkezett, hogy a buzát is megmentse, mert épen akkor érkezett a tolvajok házába, mikor azok túl akartak adni a lopott buzán. A tetteseket letar-

még egy keveset, míg az a szürke kabátos úr itt elhalad, ki minden áldott estefelé át szokott menni a hidon.

— Mi dolgod azzal a szürke kabátos urral? kuttatta Feri.

— Minden este egy hatost hoz, de nem tudom, hogy honnét. De nem jó mindent oly mélyen kutatni, azért nem is vagyok kíváncsi rá. Némelykor ugyan eszembe jut, hogy tán az ördög hozza, ki a lelkeket akarja megvásárolni. De legyen úgy, vagy másképp, mit sem törődöm azzal. Én nem alkudtam meg vele, így semmit se tehet velem.

— Én úgy gondolom — szól Feri nevetve — hogy a szürkeruhást nyomon kíséred, azért jer utánam, meg lesz a hatosod.

A béna harcos felcihelődött és követte vezérét, ez pedig utcáról-utcára vezette őt, míg csak majd a város végére nem érték, hol egy kis ujonépült ház előtt megállapodtak. Feri kopogtatott az ajtón.

Midőn a zár felnyitódott, így szólt:

— Öreg barátom, te éltem delét megédesítetted, illő, hogy én estédet tegyem boldoggá. Ez a ház minden tartozékával, kertjével együtt a tied. Konyhád, pincéd tele van, egy cseléd is áll rendelkezésedre, ki gondodat viseli s a hatost is minden délben tányérod alatt találod. Tudd meg azt is, hogy az a szürke kabátos ur az én inasom volt. Őt azért küldtem, hogy téged naponta tisztességes alamizsnában részesítsen, míg ezt a lakást rendelkezésedre bocsáthatom. Ha tetszik, őrangyalodnak tekinthetsz, mivel a tied — úgy látszik — nem emlékezett meg rólad.

Erre Feri lakásába vezette az öreget, a hol már az asztal minden jó étel-italtól gürnyedett.

Az agg harcost annyira meglepte szerencséje, hogy

hinni sem akarta valódiságát. Sehoggy sem tudta felfogni, hogy egy gazdag ember a szegényen ennyire megkönyörülhessen s nem sok hiba volt, hogy az egész dolgot nem szemfényvesztésnek tartotta.

Am Feri minden gyanuját eloszlatta.

A hálaadó könyvek egész árja ömlött végig az agg harcos arcán, mi a jóltevő Ferinek oly jól esett s be sem várta, míg az az első zavarából magához térve, háláját szavakkal is kifejezte, a teljesített anyagi tisztesség végettél angyal módra eltűnt az aggastyán szemei elől s a csodás dolog találgatását teljesen az ő tetszésére bízta.

Másnap reggel a kedves menyasszony lakásán mintha vásár lett volna. Feri kereskedőket, ékszereseket, fehérvarrónőket, csipkekereskedőket, cipőgyártókat küldött hozzá, részint, hogy áruikat, részint, hogy kész szolgálatakat ajánlják fel neki.

Egész napja szövet, csipke és más szükséges ke-lengye válogatásában s az új ruhák mértékvetelével telt el.

Parányi lábát, szép gömbölyű karját és karcsu derekát oly sűrűn és oly gondosan méregették, mintha csak valami képfaragó-művész a szerelem istennőjének alakját akarta volna róla mintázni.

A vőlegény azonközben a kihirdetést eszközölte ki s három hét se telt bele, menyasszonyát oly ünnepélyességgel vezethette oltárhoz, mely a gazdag komlókirály pompás lakodalmát bizvást homályba borította.

Ilona mamának tehát teljesült ama kívánsága, hogy élte nyarát boldogságban tölthette s ő valóban meg is érdemelte ezt a boldog meglepedést, jutalmául azon dicséretes tulajdonságának, hogy a legtűrhetőbb anyós vált belőle, a milyenre csak szert tehet valaki a föld kerekén.

VÉGE.

tóztatták és átadták a bíróságnak. Így kerültek tegnap délelőtt ifj. Cseh Tóth András és büntársa, Bosnyák Pál, a pécsi kir. törvényszék elé, mely a tolvajokat hat-hat havi börtönre ítélte. Az ítélet jogerős.

§ Csalárd bukás. A kiskereskedők ősi tragédiája ez. Fiatalon, kellő ismeretség, szak-tudomány és főleg pénz nélkül nyitnak egyesek kereskedést, hogy vágyaik netovábbját mielőbb elérjék, hogy »önállóak« lehessenek. Aztán mikor rövid ideig nyílt üzletükben mint gazda szerepeltek, megnősülnek, a feleség hozományát »befektetik« s rövid idő alatt beáll a csőd. Így történt ez *Schäffer* Adolf pécsi fűszerkereskedővel is, ki 1894. év végén a pálya-utca 23. szám alatt 1400 frt kölcsönként tőkével üzletet nyitott, majd megnősült s feleségének 3000 forintnyi hozományát »befektette«. Az üzlet azonban sehogy sem ment s így *Schäffer* kénytelen volt 1897. év május havában nem csekély passzívával csődöt kérni önmaga ellen. A hitelezők azonban, akik csak igen csekély százalékot kaptak, tekintve, hogy 11780 forint beszerzési ár 7000 frt becsárral s így ennél kevesebb csőd-bevétellel állott szemben, azzal gyanúsították *Schäffer* Adolfot, hogy e portékák legnagyobb részét anyósa, *Borowitz* Mihályné siklósi lakosnőhöz vitette, ki azon veje javára túladott s csalárd bukás címén vádat emeltek a csődbe jutott kereskedő ellen. Tegnapra volt ez ügyben a pécsi kir. törvényszék elé a végtárgyalás kitűzve, a törvényszék azonban, miután a beidézett tanúk meg nem jelentek, a végtárgyalást elnapolta.

T a n ü g y.

Az iparos és kereskedőtanonc-iskolai bizottság ülése.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. május 30.

A pécsi iparos és kereskedőtanonc-iskolai bizottság — melyet a város közgyűlése az ápril 24-iki közgyűlésben választott meg újabb három évre — első ülését most tartotta meg. Az ülésen jelen voltak: *Alt* Jakab, *Auber* Gyula, *Beck* Gyula, *Dischka* Győző, *Dobszay* Antal, *Daempff* Imre, *Eizer* János, *Gruumann* János, *Hartl* Ferenc, *Holly* Mihály, *Kindl* József, *Neuman* Ignác, *Ott* Márton, *Rausch* József, *Ruepprecht* Nándor, *Schmelcz* Ferenc, *Schneider* István és *Szieberth* Nándor. Nem különben *German* Ferenc, a pécsi ipartestület kiküldötte, *Rossits* Sándor, az iparostanonc iskolai tanítótestület választott tagja.

Mindenekelőtt az egybegyűltek abban állapodtak meg, hogy az iparos és kereskedőtanonc iskolára egy közös bizottságot alkotnak.

Kindl József a megszűnt bizottság elnöke köszönetet mondott a maga és tisztársai nevében a multban irányában tanusított bizalomért s az elnöki tisztet letette. A bizottság nagy lelkesedéssel újból *Kindl* Józsefet választotta elnökének, ki lendületes szavakban köszönte meg a beléhelyezett bizalmat, az elnöki tisztet elfogadta, mert ezzel az iparos és kereskedő testületnek, annak felvirágzásának szolgálatot tehet, hisz iskoláinkban neveltetnek azok. Kérte a bizottság támogatását. Alelnökül *Incédy* Dénes és *Eizer* János választattak meg, a gondnoki teendőket viselésére *Schneider* István kéretett fel, végül jegyzőül *Szieberth* Nándor választott meg.

Schneider István felügyelő igazgató bejelentette, hogy az iparostanonc-iskola képviselőül *Rossits* Sándort, *Dischka* Győző igazgató pedig jelentette, hogy a kereskedőtanonc iskola tantestülete *Kosztka* György tanárt küldötte képviselőül e bizottságba. A pécsi ipartestület pedig képviselőül *German* Ferencet küldötte. Tudomásul vétetett.

A bizottság határozatilag kimondta, hogy rendes üléseit negyedévenként tartja, szükség-

hez képest pedig havonta is fognak tartatni ülések.

Pécs sz. kir. város tanácsa a jóváhagyott költségelirányzatot megküldte. A kereskedőtanonc iskolában a bevétel 1275 frt, ezzel szemben a kiadás 2090 frt. Hiány 815 frt. Az iparostanonc iskolában a bevétel 4295 frt, a kiadás 5830 frt. Hiány 1535 frt. Mindkét iskola fedezetlen szükséglete 2350 frt. A vallás és közoktatási miniszter megkeresett, hogy ezt az államkincstár terhére vegye át. A vallás és közokt. miniszter 800 frt állami segélyt engedélyezett, a mi tudomásul vétetett.

Schneider István igazgató bejelentette, hogy az évről-évre vizsgák határnapjával június 13, 14, 15 és 17. napjának d. u. 2 óráját, *Dischka* Győző igazgató pedig a keresk. tanonc iskolában június hó 18. napján d. u. 2 óráját tűzte ki.

A határnapok elfogadtatnak, erről az összes hatóságok és a bizottság tagjai értesítetnek.

Pécs sz. kir. város számvevősége pedig megkeresett, hogy *Schneider* István nyugtájára harminc frtot a házipénztárnál utalványozzon ki.

Schneider István igazgató bemutatta a fenállott iparos segédek szakrajztanfolyamára vonatkozó mult évi számadását, mely szerint 365 frt bevétellel szemben 365 frt kiadás volt. Tudomásul vétetett és Pécs város tanácsához beterjesztendőnek határozatott.

Schneider István igazgató bejelentette, hogy az elhalt *Szellman* Győző igazgató iparostanonc-iskolai tanító helyett a tanítást *Retter* Rezső tanító ingyen eszközölte, mi által lehetségessé vált, hogy az özvegy féleven át elhunyt férje fizetését huzhatta. Ezen tőlév f. é. ápril hó 30-ával lejárt és így az iskola év 4 hónapjára járó 64 frt 64 kr. járandóságot nevezett tanítónak kiutalványoztatni kéri. Tudomásul vétetett, *Retter* Rezső tanítónak a bizottság önzetlen tetteért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott. A város tanácsának bejelentette, egyben a számvevőséget megkereste, hogy nevezett tanítónak május—augusztus hónapokra havi előleges részletekben 64 frt 64 krt fizessen ki.

Schneider István igazgató jelentette, hogy *Sirisaka* Andor tanító betegsége folytán szabadságoltatván, osztálya vezetését *Légrády* László tanítóra bízta, a mi tudomásul vétetett.

Schneider István igazgató bejelentette, hogy az elhalt *Aronffy* Vince iskolaszolga helyére *Hetinác* Antal volt ágostontéri házmester, ennek helyére pedig *Hetinác* István nevezetett ki, kérte járandóságait és pedig elsőnek, *Hetinác* Antalnak évi 100, utóbbinak pedig 60 frtot folyósítani. Megjegyezte, hogy nevezettek 1898. évi dec. hó 1-től az általa ellenjegyzett nyugtára járandóságukat már felvették. Tudomásul vétetett. A városi számvevőség megkeresett, hogy nevezettek járandóságait továbbra is fizesse ki.

A kir. tanfelügyelőség közölte a vallás-és közoktatásügyi miniszter rendeletét, mely szerint a »Mintalapok iparosok és ipariskolák számára« megrendelendő. A pécsi ker. és iparkamara ezeket a bizottság rendelkezésére bocsájtotta, azok megrendelése tehát felesleges.

Schneider István igazgató a néhai *Dittmayer* Jakab által alapított 500 frtos alapítvány kamataira *Matusetz* Alajos kömüves tanonc, *Parragh* Dezső mészáros tanonc, *Pogner* Nándor kesztyűs tanoncokat hozza javaslatba, kiknek az ösztöndíj kiadandó. Tudomásul vétetett. Pécs sz. kir. város tanácsa megkeresett, hogy a kamatokat nevezett igazgató kezére utalványozza ki.

Ezzel több tárgy nem lévén, az ülés véget ért.

(A **Salamon-alapítvány.** A baranyavármegyei általános tanítótestület *Salamon* József-tőle alapítványára a pályázati határidő holnap, f. hó 31-én jár le. Az alapítványra eddig mindössze egy pályázó, *Sasváry* Béla pécsi főreáliskolai VIII. oszt. tanuló jelentke-

zett. Az alapítványi ösztöndíj kiutalása iránt a jövő hó elején fog *Salamon* József kir. tanfelügyelő intézkedni.

(A **telepi elemi iskolák vizsgái.** A **bányatelepi** elemi népiskola évről-évre vizsgái június hó 19. és 20-án; a **szabolcsbányatelepi** népiskoláé június 21-én; a **vasas-bányatelepi** iskoláé pedig június 22-én tartatnak. A vizsgák — mint eddig is — a tanügy iránt érdeklődők részvétele mellett nyilvánosan történnek.

Közgazdaság.

□ **Gondoskodás az arató munkásokról.** Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter már most gondoskodik arról, hogy aratás idejére a gazdáknak kellő munkaerőt biztosíthasson. A törvényhatóságokhoz intézett leiratában a miniszter felhívja ezeket, hogy írják össze mindazokat a mezői munkásokat, kik önhibájukon kívül foglalkozás nélkül maradnak. Együttal azonban értesítendő a munkaadók is, hogy amennyiben munkáskézre szükségük lenne, e végből a földmivelésügyi miniszteriumhoz forduljanak. Minden eshetőséggel számolva, a miniszter az idén is gondoskodik munkástartalékról, melynek nagyságát azonban csak később fogja meghatározni, ha majd az összes adatok beérkeztek.

T Á V I R A T O K.

— **Az osztrák tartománygyűlésből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A bécsi tartománygyűlésen ma tárgyalták *Schlesinger* képviselő sürgősségi indítványát, hogy a tartománygyűlés tiltakozzék a magyar „presszió“ ellen a kiegyezés kérdésében. *Lueger* is beszélt, ismert modora szerint, azt mondván, hogy a magyarok „vakmerősége“ nem ismer határt.

— **A kiegyezés válsága.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Szell* Kálmán miniszterelnök a kiegyezés kérdésében *Thun* osztrák miniszterelnökkel minden közvetlen érintkezést megszakított. Ma délelőtt minisztertanács volt valamennyi miniszter jelenlétében. Bécsben a király ma délelőtt *Goluchovszky* külügyminisztert, délután pedig *Thun* miniszterelnököt fogadta kihallgatáson.

— **A Dreyfus-ügy.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Párisban az este nyugodtan telt el. A közönség izgatottság nélkül tárgyalta a nap eseményeit. A reviziópárti lapok az írják, hogy a semmitűzők tegnapi ülésének végén minden jel kedvező volt a revizióra nézve.

— **Castelar temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Madridban *Emilio Castelar* temetésén óriási néptömeg volt jelen. A Pradó folyón való átkeléskor a jezsuiták ellen irányuló kihágások fordultak elő. A pénzügyminiszterium előtt ez a kiáltás hangzott:

— Éljen a köztársaság!

Mikor a gyászmenet a temetőbe érkezett, a tüntető tömeg be akart törni a temetőbe, de a csendőrség visszaszorította, mi verekedésre adott alkalmat.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

211. sz.
1899.**Árverési hirdetmény.**

Alulírott kiküldött bírósági végrehajtó ezennel közhirre teszi, hogy a pécsvárad kir. járásbíróságnak 1899. évi V. II. 40. számú végzése folytán Gallos Ede ügyvéd által képviselt, Bayer Istvánné szül. Willinger Katalin felperes részére Repka József körjegyző berkesdi lakos alperes ellen, 100 frt követelés és jár. erejéig, úgy Berger Erzsébet felperes részére 200 frt tőke s járuléka erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás folytán alperestől lefoglalt és 1364 frt 90 kr-ra becsült ingóságokra a pécsvárad kir. járásbíróság V. II. 40/4. 1899. számú végzésével, illetve V. II. 44/4. sz. végzéssel a további eljárás elrendeltetvén, annak az alap és felülfoglaltatók követelése erejéig is, amennyiben azok kielégítési jogot nyertek volna, az inga árverésnek Berkesd községben, az alperes lakásán leendő megtartására határidőtől 1899. évi június hó 2-ik napjának délelőtti 10 órája tüzetik ki, a mikor a bíróság lefoglalt szobabutor, ágyruha, házi s gazdasági berendezés, gazdasági termények, lovak, kocsik és sertések a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Főlhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából kielégítéshez tartanak jogot, a mennyiben részükre a foglalás korában eszközöltetett volna és ez a leltározási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alóli kiküldötnél írásban beadni, vagy pedig szóval bejelenteni el ne mulasszák, mert különben csak a vételár fölöslegére fognak utaltatni.

A törvényes határidő ezen hirdetménynek a bíróság tábláján kifüggesztését követő naptól számítottatik.

Kelt Pécsvárad, 1899. évi május hó 18. napján.

Kovácsy Gyula

kir. bir. végrehajtó.

11627. sz.
Tlkv. 1898.**Árverési hirdetmény.**

A dárдай kir. járásbíróság mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy dr. Narancsik Károly dárдай lakos végrehajtónak, Sondergeld Ádám albertfalui lakos végrehajtást szenvedett ellen 17 frt 50 kr tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. bíróság területén levő, Albertfalu községben a 151 sz. tjkvben felvett 151 a tjkvben A. † 1. rdsz. alatti ingatlanra és A. † 2 rdsz. alatti ingatlanra a V. T. 156 §-a alapján egészben tehát Sondergeld Dániel kk., Sondergeld Ádám kk., Sondergeld Borbála kk., Sondergeld Anna kk., Sondergeld Teréz kkoru tulajdoni hányadára 400 frt és 32 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi július hó 24. napján délelőtti 10 órakor Albertfalu köz-

ségben a biro lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 40 frt, 3 frt 20 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42-ik §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazs. ügy. miniszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bálnapénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi február hó 28-án.

Székács
kir. albiró.

Legszébb kirándulási hely! Pécs-Bányatelepen az 1000 éves gesztenyefához.

Van szerencsém a n. t. kiránduló közönségnek tudtára adni, hogy helyiségemben az idén is, úgy mint minden évben,

kellemes üdülő helyet talál.

Jó és izletes ételek, kitűnő italok pontos kiszolgálás mellett.
MINDEN VASAR- és ÜNNEPNAPON ZENE.

Társaskocsik a Hétféjedelem vendéglőtől naponta délelőtti 11-től kezdve közlekednek oda és vissza a szükséglethez képest.

Számos látogatást kér

kiváló tisztelettel

Gebhardt István vendéglős.

MESTRITS JENŐ

épület és műlakatos

Király-utca 38. sz. **Pécs** Percel-utca 35. sz.

Ajánlja jól berendezett üzletét mindennemű

épület- és műlakatos munkák,

erkély-, sár-, lépcső- és kerítés-rácsoszatok, valamint vaskapuk és csillárok vertvasból, továbbá biztonsági záruk és rekeszek, zajtalan görredőnyök, ponyvagépezetek, villamos csengők, vízvezeték és angol closett-berendezések, a legkitűnőbb asztal-tűzhelyek, központ fűtő (central) kályhák, mindennemű díszítőmunkák vert vasból való rajz- és stilszerű elkészítésére a legszolidabb kivitelben.

Segédgépek javítását s egyáltalán minden e szakmába vágó munkát elvállalok.

Midőn üzletemet a n. é. közönség becses pártfogásába ajánlom, előre is biztosítom **árain versenyképességéről**, valamint gyors és pontos kiszolgálásról.

Tisztelettel

Mestrits Jenő.